

M. D. XXV.

Hieronymi
Caraccioli
Caesareano-
rum Orato-
ris oratio.

Cum insequentis anni principio ad Ticinensem expugnationem cunctorum converſis animis, atque oculis, tantæ rei exitum ſolicitis mentibus homines præſtolarentur, non ceſſabant Cæſaris duces cum Senatu agere, ut ſuas copias cum Cæſareano exercitu conjungeret, cum Rege de rerum, ſumma dimicaturi. Ob eam cauſam Hieronymum Caracciolum Venetias miſere, qui, Alphoſo Santio ordinario Cæſaris legato, ac Mediolanenſi oratore comitante, cum Patrum Collegium adiſſet, ut in ſuam ſententiam Senatum impelleret, multis, & graviffimis verbis egit: *Nunquam ſibi in animum Proregem inducere potuiſſe, Rempublicam, quæ ſumma ſemper fide cum exteris quoque gentibus moribus, cultu, religione a nobis diſſitis jura ſocietatis coluerit, hac tempeſtate, hoc rerum ſtatu Imperatori amico, & fœderato deeſſe velle, qui omnia cumulate præſtiterit, quæ ſuperiore anno pacta fuerint: neque ſatis ſcire, cur idem Senatus, qui paucis ante menſibus fortiter, ac ſumma cum laude in eadem cauſa arma induerit, nunc a ſe ipſo diſſentire videatur. Miſſos ſuperioribus diebus a Prorege Neapolitano Carolum Aragonium; a Francisco Sfortia Equitem Bilium, ut de Cæſaris exercitu, de hoſtium viribus ſingillatim Senatum docerent, ſimulque hortarentur, ut cunctatione amota, Cæſaris exercitui ſuas copias ſociaret: nondum hac in re Senatus mentem, ac ſententiam percepſſe; hinc hoſtes inſolentiores factos nihil non audere; Inſubres quotidie majoribus calamitatibus objici; multos hoc exemplo ab officio deterreretur; quamplures Gallo accedere; nonnullos ſuſpicionem tranſverſos agi; alios in perniciem Cæſaris nova conſilia agitare: neque tamen Senatusconſultum aliquod fieri: Proregem exiſtimare id accidere, quod Imperator, ac Legatus ex hac omnium copiarum conjunctione, ut fertur, detrimenti aliquid Rempublicam capere poſſe affirmant; tamen Proregi, & ſummi nominis ducibus certa ratione conſtare, in hoc uno ſalutem, dignitatemque Reipublicæ, atque Italiæ totiùs repositam eſſe: ne quis vero pluris hoſtium vires, noſtras minoris æquo æſtimet,*
cer-